



Николай Лилиев

Да можех и днес окрилен...

Да можех и днес окрилен  
от прежните нежни мечтания,  
с великата жажда за ден,  
за нови и нови познания,  
да търся, в живота пленен,  
живот и разумни желаня,  
от светли слънца озарен  
в най-тъмните земни страдания,  
не вярвал бих в жалкия завет,  
че тук съм осъден да крея,  
безцелни лъчи да пиляя,  
отритнат, безличен и клет,  
не бих си простил, че живея  
живота на скъден сонет.

КРАЙ

© 1918 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7728>]